

"När jag åkte till Rom med Institutionen för konstvetenskap vid Lunds universitet, var jag imponerad av arkitekturen i den eviga staden. Jag älskade promenader längs de små gatorna och gränderna helt själv när plötsligt, runt ett hörn en helt ny scen skulle utvecklas rakt framför mina ögon. En sådan scen skulle kunna vara ett torg eller bara en breddning på gatan. Husen var bakgrunden, folk poserade som aktörer och i mitten fanns nästan alltid en obelisk, en staty eller en fontän som en naturlig mittpunkt.

Jag har ägnat min tid att observera hur människor rör sig på offentliga platser i Sverige. När det gäller dagens stela design kan jag inte låta bli att tänka att de har gått lite för långt. Den blonda skandinaviska stereotyp har i vissa fall fallit offer för banalitet. Minimala miljöer skapas inte för människor att leva i men att se bra ut i bilder. Offentliga och ibland även privata utrymmen har blivit anonyma motorvägar där människor går pressas längs väggarna. Jag ville göra en design av glas som skulle locka folk att kliva in i mitten av utrymme och handling. När jag senare studerade design vid Växjö universitet, fick jag i uppdrag att rita ett objekt vars struktur som inte grundar sig på någon geometrisk form. Mitt förslag var en knutpunkt för offentliga och privata miljöer. Jag syftar till att skapa ett virrvarr av glas utan tydliga linjer som skulle sitta i mitten av ett rum som ett moln. Det verkade mest förnuftigt att använda tekniker som baserades på de mer lekfulla amerikanska och italienska stilar. Jag valde att göra min prototyp på en liten glasstudio i Norge. Till slut bestämde jag att sätta halogenljus i det eftersom det skapar en vacker skimmer genom glasbitar."